

Mùa Xuân có lẽ là một trong những món quà tuyệt vời nhất mà tạo hóa dành ban cho muôn loài một cách hoàn toàn bình đẳng. Vì thế, việc khám phá ra mùa xuân trong chu kỳ vận chuyển của vũ trụ phải là một trong những khám phá vĩ đại có ý nghĩa nhất của con người.

Như bạn biết đến mùa xuân cũng đáng nghĩa với việc như bạn biết đến chu kỳ vận hành của thời tiết trong năm, và cũng đáng nghĩa với việc sáng chế ra lịch pháp để tính toán thời gian trong đời sống.

Có nghĩ đến số đã đáng của muôn loài đáng thế vật trên khắp hành tinh này, mọi loài đều có một đặc tính sinh trưởng riêng, những tất cả đều chịu sự chi phối chung của cái chu kỳ 12 tháng trôi đi một lần, như vậy cũng để thấy vai trò kỳ diệu của mùa xuân trong đời sống của muôn vật. Dù là những loài nhỏ bé như sâu kiến, côn trùng, hay to lớn như trâu, bò, voi, cò... dù là những loài cỏ hoa hoang dã hay những cây kiểng quý giá được chăm sóc công phu... tất cả đều như cùng chờ đợi tia nắng xuân ấm áp trở về để chuyển mình làm nên một đời sống gì đó trong chu kỳ sinh trưởng của đời mình.

Khoa học ngày nay cho biết rằng sự vận hành của bốn mùa trong năm là do những vĩ trí và góc độ khác nhau của trái đất trong chu kỳ xoay quanh mặt trời và xoay quanh chính nó. Những chi tiết về đời sống này đã được biết đến một cách khá cổ xưa. Người ta biết rằng, với kích thước đường kính là 12.756 km (khi đo ở đường xích đạo), quỹ đạo của chúng ta nằm cách xa mặt trời khoảng 150 triệu kilomet và liên tục di chuyển theo mặt quỹ đạo xoay quanh mặt trời với vận tốc khoảng 107.000 kilomet trong một giờ. Với vận tốc trung bình này, quỹ đạo hoàn tất một vòng xoay quanh mặt trời với thời gian là 365 ngày 5 giờ 48 phút 46 giây, chính là khoảng thời gian của một năm mà chúng ta tính tròn là 365 ngày.

Và vì quỹ đạo này không phải là một vòng tròn tuyệt đối, nên có những lúc chúng ta đến gần mặt trời hơn, với khoảng cách chỉ còn chừng 147 triệu kilomet, và có những lúc cách xa hơn, với khoảng cách lên đến 152 triệu kilomet. Như vậy, chúng ta thấy rằng đời sống là khi đến gần mặt trời hơn thì quỹ đạo sẽ nóng hơn vì nhận được nhiều nhiệt lượng hơn, và ngược lại khi cách xa hơn thì nhiệt độ sẽ thấp hơn.

Ngoài ra, quỹ đạo cũng tiếp tục xoay quanh mặt trời của chính nó với thời gian 23 giờ 56 phút 4,1 giây cho một vòng. Chính thời gian của một vòng xoay này là một ngày đêm mà chúng ta luôn tính tròn là 24 giờ. Trục xoay này tạo thành một độ nghiêng khoảng 23,50 so với mặt phẳng cắt

ngang c a qu i đ o trái đất xoay quanh m t tr i, và do đ o làm cho vị trí c a m t tr i vào lúc gi a tr a c o lúc   cao h n và c o lúc th p h n khi ta nhìn lên t  m t đ t. Điều này tạo thành nh ng thay đổi v  nhiệt đ . Khi tia n ng c ng vuông góc với m t đ t thì nhiệt lượng truyền xuống c ng nhi u h n, nhiệt đ  tr i n n cao h n, và khi đ  l ch của tia n ng c ng l n so với đ  ng vuông góc này thì nhiệt đ  s  c ng th p h n.

Đ o là nh ng con s . Chúng ta s  không lấy làm l  khi v i nh ng con số này con người c o th  hi u được một cách t  ng t n v  s  thay đổi của b n mùa. Tuy nhiên, đi u k  đi u ở đây là nh ng con số này đ n khá mu n m ng, ch  trong khoảng không qu  3 th  k  gần đây mà thôi. Nh ng s  nh n bi t v  v n hành c a b n mùa thì đ  c o r t s m, r t c o th  là ngay từ lúc con người bi t đ u bi t tr ng tr t đ  c o l  ng th c t  nuôi sống. Ch  b ng vào s  quan sát nh ng thay đổi được l p l i cáo chu kỳ trong năm, người ta đ  đưa ra được nh ng con s  và x c định các m c thời gian khá chính xác khi so với kết quả t nh to n của khoa học ngày nay. L y v i đ  nh  b ng s  quan sát chu kỳ l p l i c a những đ m trăng tr n, người x a đ  t nh to n được thời gian c a m t th ng  m l ch là khoảng h n 29 ngày (th ng thi u) nh ng ch a đ n 30 ngày (th ng đ ). Chu kỳ này chính là thời gian c n thi t đ  b  m t ph n chi u  nh s ng c a m t trăng được nhìn thấy t  trái đ t tr  l i gi ng h t nh  trước đ o, và v i kết quả t nh to n chính x c của khoa học ngày nay thì thời gian này là 29 ngày 12 gi  44 ph t.

Nh ng mùa xuân không ch  đ n gi n là m t hi n t  ng được tạo thành b i nh ng thay đổi v  th i tiết, kh  h u... do nh ng nguyên nhân mà chúng ta vừa m  t . H n th  n a, mùa xuân là m t hi n t  ng g n li n v i s  s ng, hay n i chính xác h n là s  sinh tr  ng c a muôn loài. S  không c o mùa xuân nếu không c o s  s ng trên hành tinh chúng ta, hay n i đ ng h n là mùa xuân s  ch ng c n c o   nghĩa g i c  n u không c o s  sinh s i n y n  c a v n v t.

Chính v  th  mà t  x a đến nay hình ảnh mùa xuân l n g n li n v i hoa v i b  m, v i c y c  xanh t  i, v i chim h t li  lo hay  n li ng gi a trời xanh. C i đ p của mùa xuân không ch  là s  hài hòa c a những màu sắc hay d ng v  trong thiên nhiên, mà chính là v  biểu hiện m t s c s ng m nh m , m t s  sinh tr  ng c a t t cả muôn loài.

Xuân v  chính là lúc kh i đ y s c s ng ti m t ng trong v n v t. Nh ng ch i non đ ng ng  y n trong thân c y x  x i gi a nua kia bằng nhiên b ng t nh giác, phá v  l p v  c y kh  c n đ  nh  mình nh  ra h  c  i c ng l n giáo xuân v a tho ng đ n. Trên m t đ t c n c i qua m y th ng đ ng dài l nh gi , nh ng l  c  li ti xanh n n c ng x n xao tr i đ y, r  nhau đ n k n m t đ t nh p nh  cho đ n t n ch n tr i... Và k i, nh ng thân mai gi  ch  cách đây c o m y h m thôi c n tr  tr i nh ng c nh g y gu c kh ng khiu mà nay đ  ph  đ y nh ng b p xanh c ng tr n m m m m, n i b t l n là nh ng c nh hoa v ng m nh r c s ng nh  đ  th m nhu n tia nắng xuân  m áp... Cho đ n nh ng c nh b  m đ  màu kia hôm nay đ  ng nh  c ng nh n nh p h n, đ ng

làn múa nhanh hơn giờ a nhợng đóa hoa dẽi dẽ màu ven sườn...

Chính cái sặc sỡ ng mãnh liệt của vờn vờn luôn bừng lên mỗi dịp xuân về đã làm cho mùa xuân bao giờ cũng mới mẻ và tươi tắn. Mùa xuân gần gũi với sự sống. Cho dù đó là sự sống nhợ nhời của nhợng loài côn trùng bẽn lẽn chĩa tia ng bứt qua tên gọi, hay sự sống trộm hừng của nhợng thân cây cỏ thõ đã trổ hàng thõ kẻ... Tất cả đều như bừng dậy dẽi dẽi nờng xuân, như muôn bực lợ sặc sỡ ng của mình, khoe ng đẽnh sỡ hiên hợu trong trổ dẽi!

Vì gần gũi với sự sống nên mùa xuân từ lâu đã trở thành quen thuộc và phổ biến trong khắp mọi nờn văn minh trên thõ giới. Ở nhợng vùng khác nhau, ngợi ta có thõ không nói cùng một ngôn ngữ, không cùng chung nhợng tập tục, nghi lễ giợng nhau, nhợng bao giờ cũng có nhợng cảm nhận tợng đợng về mùa xuân. Điều đó chính là vì cho dù ở bất cứ nời đâu thì sự sống cũng vờn là nhợ nhau.

Nói đến sự gần gũi giữa mùa xuân và sự sống của muôn loài, tôi chợt liên tợng đến nhợng điệu phi lý mà con ngợi chúng ta đã và đang áp đặt lên loài vờn. Trong khi muôn loài nô nức đón xuân thì chúng ta lại cợp lợy sự sống của bất bao nhiêu sinh vờn để dẽi lợy sự vui thích cho riêng mình. Chẳng dờ qua một vòng chõ Tất cả bất cứ nời đâu, bẽn lẽn cũng sẽ dẽ dàng nhợn thõy có vô số con vờn đang chờ chờ để phợc vờ cho nhợng bữa ăn của chúng ta trong dịp đón xuân về. Trong đêm giao thõa, khi hợu hợu mới gia đình đều cùng nhau đoàn tợ để đón chờ phút thiêng liêng giao hòa giữa năm cũ và năm mới, thì khắp mọi nời trong thôn xóm vang lên tiếng kêu rú thõm thiến của nhợng con vờn bợ giết hợi. Thõn vô lý khi nhợng niềm vui và niềm đau buồn lại đan xen nhau một cách lợnh lợnh đến vô cảm, bợi hợu như không mợy ngợi khi kẻ tợ liợu mợng sống của một con vờn mà có đợc chút đợng tâm thõn ng xót!

Không ít ngợi có thõ sẽ cho nhợng suy nghĩ nhõ thõ này là kẻ lợ, thõm chí là gàn dở, lợp dợ, vì quợ thõn chúng có vờ nhõ... « không giợng ai » khi đặt vào bợi cảnh chung của đa số nhợng ngợi chấp nhận vì cợ giết hợi. Tuy nhiên, chúng ta lại không có bất cứ một lợp luận vờng chĩa, thuyợ tợ phợc nào để bợo vờ cho sự nhõn tâm không thõ phợ nhõn đợc này.

Nếu nói rằng chúng ta có quyợn giết hợi loài vờn để phợc vờ dẽi sự sống của mình bợi vì chúng ta có sự cảm nhõ hợn, có thõ khoe ng chõ đợc chúng, thì điệu đó sẽ đi ngợc cợi với nhợng hợc thuyợ tợ đợc, nhân nghĩa do chính con ngợi chúng ta đặt ra và giợng dẽy cho nhau.

Nếu nói rằng loài vật không phải là đối tượng nằm trong phạm trù của những học thuyết này, thì điều đó sẽ hoàn toàn không phù hợp với những suy nghĩ, nhận thức của chính con người. Ngay từ những truyền thuyết xa xưa, chúng ta đã thấy xuất hiện vô số những con vật được nhân hóa với tình cảm và suy nghĩ không khác với con người. Thậm chí trong đó còn có không ít những con vật đã trở thành biểu tượng thiêng liêng được chúng ta tôn kính. Điều đó nói lên rằng chúng ta chưa bao giờ thực sự xem loài vật chỉ là đồ vật thô t.

Trong một chuyến đi Huế, tôi có dịp thăm mộ của Phan Bội Châu và đã hết sức xúc động khi được nghe kể về con chó của ông. Sau khi chết, nó đã bỏ ăn cho đến chết và được an táng ngay bên cạnh phần mộ của ông Phan, có đôi ng bia đá hướng hời. Trong cuộc sống hiện nay, chúng ta cũng luôn dành tìm thấy những con vật có gắn bó tình cảm với con người, thậm chí chúng còn giúp mang lại niềm vui sống cho rất nhiều người bị vướng vào tình cảm thậm chí đó.

Hơn thế nữa, với loài vật có tri giác và tình cảm không khác chúng ta là điều không thể phủ nhận được. Vì thế, nếu phải làm cho chúng đau đớn và cướp đi mạng sống của chúng, thì chắc chắn một điều là sẽ sâu thẳm trong lòng ta không thể tránh khỏi sự ray rức, hối hận. Chắc hẳn là những cảm giác tự nhiên rất thô t đó là bởi chính chúng ta làm cho chai l đi qua nhiều lần lặp lại sự giết hại. Một người bạn của tôi vào thời niên thiếu đã một ngày ba đêm liên tục vì vô tình ném viên gạch làm chết một chú chim bồ câu. Chú chim này bỏ về đâu, máu me bê bết những vệt còn giầy giụa khá lâu trên sân trước khi chết hẳn. Người bạn này nói với tôi rằng, cảm nhận một là anh ta là thấy cái đau đớn của máu của con chim, thế là không sao ngủ được. Vậy mà sau này gặp lại, tôi thấy anh ta cười cợt gà rồ thô o, còn dám thề c heo nữa, mà không lẽ nào phải một người như xưa!

Nhiều người nói với tôi rằng họ rất mu n ăn thịt vì ăn thịt không phải giết hại loài vật nữa, những lời sẽ rằng bỏ ăn của mình sẽ không cung cấp dinh dưỡng cho một cuộc sống khỏe mạnh. Thế thì ra, đây không phải là một lý do thuyết phục, bởi vì khoa học dinh dưỡng ngày nay đã giải thích hoàn toàn sự lo sợ đó. Hàng triệu người châu Âu ngày nay chuyển sang ăn chay không phải vì lý do tín ngưỡng, mà chính là vì bác sĩ của họ đã khuyên nên ăn thịt đỏ béo và béo trong một môi trường ngày càng ô nhiễm nặng nề hơn.

Chúng ta hãy thử làm một so sánh nhé. Trong 100 gram thịt heo có 21,7 gram chất đạm (protein), những trong 100 gram đậu phụ có đến 25 gram chất đạm, còn trong 100 gram đậu nành lại có đến 35 gram chất đạm. Xem ra thì lý do dinh dưỡng quyết định là không mấy thuyết phục. Hơn thế nữa, với cách tiếp cận chất đạm thực vật còn có lợi cho sức khỏe hơn là chất đạm từ động vật, và còn là nguyên nhân thúc đẩy chứng ung thư, một căn bệnh cho đến nay hầu như vẫn còn là bất trị. Vì thế, lý do cuối cùng để giải thích cho việc ăn thịt và có lẽ cũng là lý do phù hợp với nhiều người nhất chính là vấn đề khoái lạc, hay nói chính xác hơn là thói quen ăn

u ng. B i vì kh u v c a chúng ta xét cho cùng cũng ch là m t thói quen lâu ngày mà thôi. Trong kho ng 100 món ăn thông d ng c a đa s chúng ta ngày nay thì e r ng đã có đ n 99 món đ c n u cùng th t cá. N u ph i t c th i lo i b th t cá ra kh i th c đ n m i ngày, ch c ch n s có r t nhi u ng i c m th y... tr ng tr i và nh t nh o đ n không sao ch u đ c. Cho nên, nh ng khó khăn trong vi c t b s gi t h i xem ra không ph thu c vào ngo i c nh mà chính là n m trong y u t t thân c a m i ng i.

Con ng i v n luôn t hào là thông minh và d ũng c m, có th khu t ph c đ c c muôn loài và v t qua đ c nhi u th thách khó khăn trong môi tr ng s ng, nh ng khi ph i đ i m t v i chính mình l i th ng tr nên y u đ u i đ n m c k l . Không ph i vô c mà c nh ân đã t ng nói: “Th ng đ c ng i khác là có trí, th ng đ c chính mình m i là m nh m .” (Th ng nh ân gi trí, t th ng gi c ng.) “T th ng” hay “th ng đ c chính mình” là v t qua nh ng khó khăn c a t thân đ t b m t thói quen nào đó mà mình bi t ch c là không t t. Nh ng ai đã t ng nghe qua chuy n k v nh ng ng i cai nghi n s có th hi u đ c ph n nào nh ng khó khăn lo i này. Vì th , n u ai có th th c s chi n th ng đ t b đ c thói quen x u c a chính mình, ng i đó qu th t r t x ng đáng đ c xem là m nh m .

Đi u này gi i thích vì sao vi c t b s gi t h i l i khó khăn đ n th , cho dù h u h t chúng ta đ u không chính th c tán thành gi t h i. Cách đây h n 25 th k , đ c Ph t đã đ x ng m t n p s ng theo nguyên t c “b t h i”.(1) Ng ài d y nh ng đ t c a mình nên t b vi c ăn nh ng th c ăn có đ c b ng cách gi t h i loài v t, và s ng m t cu c s ng không gây t n h i cho b t c sinh v t nào cùng hi n h u quanh mình.(2) Cho dù t t c nh ng ai đã nghe qua l i d y c a Ng ài đ u ph i l y làm kính ph c và tin nh n, nh ng s ng i có th th c s làm theo đúng nh v y l i không nhi u l m. Và cho dù t t c nh ng ai đã làm theo l i d y c a Ng ài đ u c m nh n đ c s an vui, l i ích trong cu c s ng, nh ng s ng i có th h c h i làm theo h v n còn h n ch . Nói chung, ng i ta có th d dàng nh n ra đ c tính ch t h p lý và l i ích c a m t n p s ng nh th , và b t c ai có th s ng nh v y đ u s có đ c s an l c trong t thân cùng v i s kính tr ng c a m i ng i khác, nh ng t mình có th s ng theo m t n p s ng nh th l i là m t chuy n hoàn toàn khác, b i nó đòi h i b n thân m i ng i luôn ph i v t qua đ c nh ng khó khăn đ t b m i sai l m trong n p s ng cũ tr c đây c a chính mình.

Mùa xuân đang tr v cùng t t c chúng ta. C cây thay lá xanh t t i và v n v t đua nhau sinh sôi n y n . N ng xuân m áp mang ni m vui đ n v i muôn loài m t cách bình đ ng không phân bi t. Nhà nhà cùng nh n nh p đón xuân. Ng i ng i cùng r n rã hòa theo nh p xuân c a toàn vũ tr . Trong không khí vui t t i đang hòa quy n cùng gió xuân lan t a kh p n i n i, c nh gi t chóc đầu đ n qu th t là nh ng n t nh c hoàn toàn l c đi u trong khúc nh c xuân, là nh ng gam màu bu n t không hòa h p trong b c tranh xuân. Th t đáng bu n thay n u chúng ta không nh n ra đ c nh ng đi u y, b i vì ch c ch n là chúng s làm cho ni m vui xuân c a chúng ta mãi mãi không tr n v n.

Trong Kinh Lăng Nghiêm, quyển 8, đức Phật dạy rằng mọi loài hữu tình sau khi chết đều trở lại qua một giai đoạn mang thân trung ấm, rồi tùy theo nghiệp lực đã tạo mà sau đó mới tái sinh vào một đời sống mới. Giai đoạn mang thân trung ấm này có thể khác nhau ở mức độ chứng sinh, nhưng đa số là kéo dài trong khoảng 49 ngày.(3) Theo đó mà nói thì thân trung ấm của những sinh mạng bị chúng ta giết hại chết hẳn cũng sẽ không vui vẻ gì trong thời gian này.

Khoa học ngày nay đã phát hiện ra một điều lý thú rất đáng cho chúng ta suy ngẫm, đó là sự gia tăng đột ngột nồng độ các chất có hại hay độc tố trong thời kỳ của con vật bị giết hại khi nó phải giãy chết trong đau đớn. Hàm lượng độc tố này khi đi vào cơ thể chúng ta qua các món ăn đồ ăn uống thì thời gian con vật sống gây ra sự bất an cho cơ thể hoặc thúc đẩy sự phát triển nhanh của những căn bệnh hiểm nghèo. Thời lâu ngày thì ta đã biết đến khả năng tiêu ngấu một số loài thực vật. Chúng có thể tiết ra độc tố hoặc các chất có vỏ rất độc để chống lại sự tấn công của côn trùng vào thân cây. Tuy nhiên, vì những con vật bị giết có thể gây hại cho người ăn thì chúng bằng cách này chỉ mới đem lại khám phá vào thời gian gần đây mà thôi. Song song với những phát hiện lợi ích này là hàng loạt bằng chứng cho thấy việc sử dụng thịt động vật làm thức ăn hoàn toàn không phải là pháp thiện cho sức khỏe con người như trước đây chúng ta lầm tưởng, mà ngược lại còn là nguyên nhân chủ yếu gây ra rất nhiều căn bệnh hiểm nghèo như bệnh ung thư, bệnh tim mạch, huyết áp... Đa số các bác sĩ phẫu thuật Tây ngày nay đã chú trọng rất nhiều đến chế độ ăn uống của bệnh nhân chứ không chỉ dựa vào khả năng điều trị bằng thuốc men, và họ luôn khuyên chúng ta nên giảm lượng thịt cá, gia tăng các món trái cây, rau củ, ngũ cốc trong thực đơn hàng ngày.

Như đã nói, việc tạo thói quen ăn thịt thì rất khó không phải là một việc dễ dàng. Họ luôn khuyên chúng ta đừng vội phạm vào những khó khăn khi muốn thực hiện điều này. Những bữa ăn chay đầu tiên nếu tiếp nhận thì những mang lại cảm giác rất sảng khoái, khó nuốt... Bởi vì chúng ta đã quá quen thuộc với mùi vị của thịt cá. Tuy nhiên, chúng ta vẫn có thể dùng lý trí để biết rằng đó chỉ qua chốc lát thôi thói quen được huấn luyện lâu ngày mà thôi. Hơn thế nữa, chúng ta có thể và nên dành thời gian để thực hiện việc này một cách chậm rãi, để cho cơ thể và nhất là khẩu vị của chúng ta có điều kiện thay đổi thích nghi dần.

Đa số Phật tử hiện nay đều duy trì việc ăn chay vào ngày mạng nhật Tết. Bởi đây vừa là ngày đầu tháng Giêng, vừa là ngày vía của đức Phật Di Lặc. Chỉ riêng việc ăn chay “một ngày” này của hàng triệu Phật tử chúng ta cũng có thể hình dung ra được đã giúp giảm đi biết bao nhiêu sinh mạng bị giết hại. Điều đó thật vô cùng đáng quý, và nếu chúng ta làm được như vậy, cũng có thể xem là một món quà xuân rất có ý nghĩa để góp phần vào việc tôn trọng sự sống của muôn loài.

Và n u chúng ta có th p thói quen ăn chay đ u đ n m i tháng 2 ngày, vào các ngày đ u tháng (m ng M t) và gi a tháng (ngày R m), đ i u này s có ý nghĩa nh c nh ta v m c tiêu t b s gi t h i. H n th n a, nó giúp chúng ta làm quen đ n v i nh ng b a ăn chay, giúp ta có th ăn ngon mi ng h n ngay c khi không dùng đ n các món th t cá. Th t ra, m t s ng i còn c m th y r t ngon mi ng khi th nh tho ng đ c đ i món, th ng th c nh ng b a chay th nh so n n u n ng b i nh ng ng i đ u b p khéo léo.

Nh ng ngày chay trong m i tháng c a chúng ta có th đ c tăng đ n lên 4 ngày, 6 ngày ho c 10 ngày. Đây đ u là nh ng b c t i n r t quan tr ng, vì nó th hi n tinh th n h ng thi n và n l c t b nh ng thói quen x u. Song song theo đó, đ i u ch c ch n là chúng ta s có đ c s c i thi n đáng k c v th ch t l n tinh th n. S không còn n a c m giác n ng n khó ch u ho c nóng g t c h ng sau nh ng b a ăn căng b ng vì th t cá. Nh ng món ăn đ c ch bi n t rau trái bao gi cũng mang l i c m giác nh nhàng, đ ch u vì chúng đ tiêu hóa và ch a nhi u lo i vitamin c n thi t cho c th . Đ i u này đã đ c xác nh n b i các nghi n c u khoa h c nghiêm túc ch không ph i là nh n xét ch quan c a b t c ai. Vì th , ch c ch n là m i chúng ta đ u có th đ dàng t c m nh n đ c.

Ngoài ra, chúng ta cũng nên c g ng h n ch t i đa vi c tr c ti p gi t h i sinh v t. Trong th c t , c m i l n t tay gi t ch t m t con v t là b n đang làm t n h i đ n lòng t bi c a chính mình. Chính vì th mà sau nhi u l n l p l i vi c gi t h i, b n s tr nên chai l , không còn xúc c m tr c nh ng đau đ n mà con v t b gi t đang ph i ch u đ ng. Vì th , ngay c khi b n ch a th t b đ c vi c ăn th t cá thì cũng nên s m t b vi c tr c ti p gi t h i sinh v t. Đ i u này s giúp nuôi đ ng lòng t bi trong b n, khi n b n tr nên hi n hòa h n và do đó mà tâm h n s đ c thanh th n h n. Cho dù vi c mua th t cá do ng i khác gi t s n cũng là m t hành vi gián ti p gi t h i sinh v t, nh ng v n có th t m th i xem là m t l a ch n t t h n so v i vi c t tay mình gi t h i con v t.

Không m t đ i u gì có th xem là c đ nh, b t bi n trong th gian này. Ng i t có th tr thành k x u, k x u có th tr thành ng i t t, t t c đ u ph thu c vào nh ng n l c đúng h ng ho c buông th t thân c a m i ng i. M i chúng ta đ u là ng i duy nh t có quy n l a ch n cách s ng c a riêng mình, và h ng đ n s t t đ p nh th nào chính là do n i s sáng su t phán đoán b ng trí tu c a chính ta.

Mùa xuân bao gi cũng mang l i ni m vui cho kh p th y m i nhà, nh ng có th ti p nh n ni m vui đó m t cách tr n v n hay không thì đ i u đó còn tùy n i nh n th c và vi c làm c a m i chúng ta. Mùa xuân luôn g n li n v i s s ng c a muôn loài, ni m vui xuân chính là ni m vui c a muôn loài đ c t n t i và phát tri n. N u chúng ta c ti p t c gieo r c s đau th ng ch t chóc cho nh ng sinh v t đang s ng quanh ta, thì t trong sâu th m lòng mình ch c ch n ta s

rất khó mà có được sự bình an thanh thản. Và vì thế cũng khó lòng hòa nhập cùng xuân để có được một niềm vui trọn vẹn!

Chú thích:

1. Bật hời: Thuật ngữ được dịch từ tiếng Phạn, có nghĩa là không làm tổn hại đến người khác, vật khác. Đây là nền tảng đầu tiên của giáo lý không sát sinh, một trong năm giáo căn bản của người Phật tử tại gia.

2. Xem Kinh Đại Bát Niết Bàn, Tập 1, trang 357-359, bản dịch tiếng Việt của Đoàn Trung Còn và Nguyễn Minh Tiễn, NXB Tôn Giáo.

3. Do ý nghĩa này mà nghi thức cầu siêu cho người chết thường được thực hiện liên tục trong 7 tuần lễ, đến tuần cuối cùng, đúng 49 ngày thì làm lễ chung thất.